

ແຜນງານພັດທະນາເຂດເນີນສູງພາກເໜືອ

ບົດຮຽນ ແລະ ຂໍ້ສັ່ງເກດຕ່າງໆ ທີ່ຄັດຈ້ອນໄດ້

Luang Prabang, 12-14 March 2018

ນະໂຍບາຍແຮງຍູ້ ແລະ ນະໂຍບາຍແຮງດຶງ

ຜົນກະທົບຕໍ່ລະບົບກະສິກໍາ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ເຂດເນີນສູງ

ແຮງຍູ້

ຍູ້-ດຶງ (ຊັກຊວນ)

ດຶງ (ຊັກຊວນ)

ຮູບແບບ

ການຜະລິດ ກະສິກໍາ

- ການເຮັດໄຮ່ ແບບດັ້ງເດີມ (ໄຮ່ເລື່ອນລອຍ)
- ການເຮັດນາ

- ການປູກພືດໝູນວຽນ ແບບຄົງທີ່
- ການລ້ຽງສັດລ້ຽງໃຫຍ່ (ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ) ແບບສຸມ

- ການປູກພືດເສດຖະກິດ ຊະນິດດຽວ
- ການປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ

- ການຫຼຸດຜ່ອນການເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍ
- ການລົບລ້າງການປູກຝົນ
- ການມອບດິນມອບປ່າ
- ການພັດທະນາເຂດຈຸດສຸມ
- 4 ເປົ້າໝາຍ ແລະ 13 ມາດຕະການ

ຜົນໄດ້ຮັບ

- ໂອກາດເປີດກວ້າງຕະຫຼາດ ບາງປະເພດ ເພີ່ມຂຶ້ນ
- ການຜະລິດທີ່ບໍ່ຍືນຍົງ (ເຊັ່ນ: ປູກສາລີ ຊະນິດດຽວ..)
- ການບຸກລຸກປ່າໄມ້ ແລະ ປ່ຽນແປງ ລະດັບຂອງທັດສະນີຍະພາບ
- ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ບໍ່ພຽງພໍ ຢູ່ບາງເຂດ
- ການພັດທະນາ ແບບເລືອກເຟັ້ນ

- ການຄ້າຂ້າມແດນ
- ການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຂົງເຂດ
- ການຄ້າຂາຍພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຖິ່ນ ແລະ ການເພີ່ມມູນຄ່າ
- ການເຮັດສັນຍາກັບຊາວກະສິກອນ
- ການລົງທຶນ ດ້ານພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ຄວມພະຍາຍາມຂອງແຜນງານ (ຜພນໜ) ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ ນະໂຍບາຍທາງເລືອກເພື່ອຍົກລະດັບ ກະສິກຳເຂດເນີນສູງ

ການສະໜັບສະໜູນທາງເລືອກ ລະບົບກະເສດແບບຫຼາກຫຼາຍ

- ສະໜອງ ທາງເລືອກ ສຳລັບ ລະບົບກະສິກຳ ແບບຫຼາກຫຼາຍ
- ສ້າງຄວາມສົມດຸນ ລະຫວ່າງ ການຄ້າປະກັນສະບຽອາຫານ ແລະ ການຜະລິດສິນຄ້າ
- ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອ ການປັບຕົວ ໃສ່ເຂດເນີນສູງ

ການເຊື່ອມໂຍງ ການຜະລິດ ຕາມ ຄວາມຕ້ອງຂອງຕະຫຼາດ

- ເຊື່ອມໂຍງ ການຄ້າໃນ ຂົງເຂດ
- ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກ ເອກະຊົນ
- ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການຕະຫຼາດ

ສົ່ງເສີມທຸລະກິດກະສິກຳຢູ່ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງ ແບບງ່າຍດາຍ

- ປັບປຸງ ການປຸງແຕ່ງ, ການເກັບມ້ຽນ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ
- ປັດໃຈພື້ນຖານ: ຖະໜົນ ຫິນທາງ, ນໍ້າ, ການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ

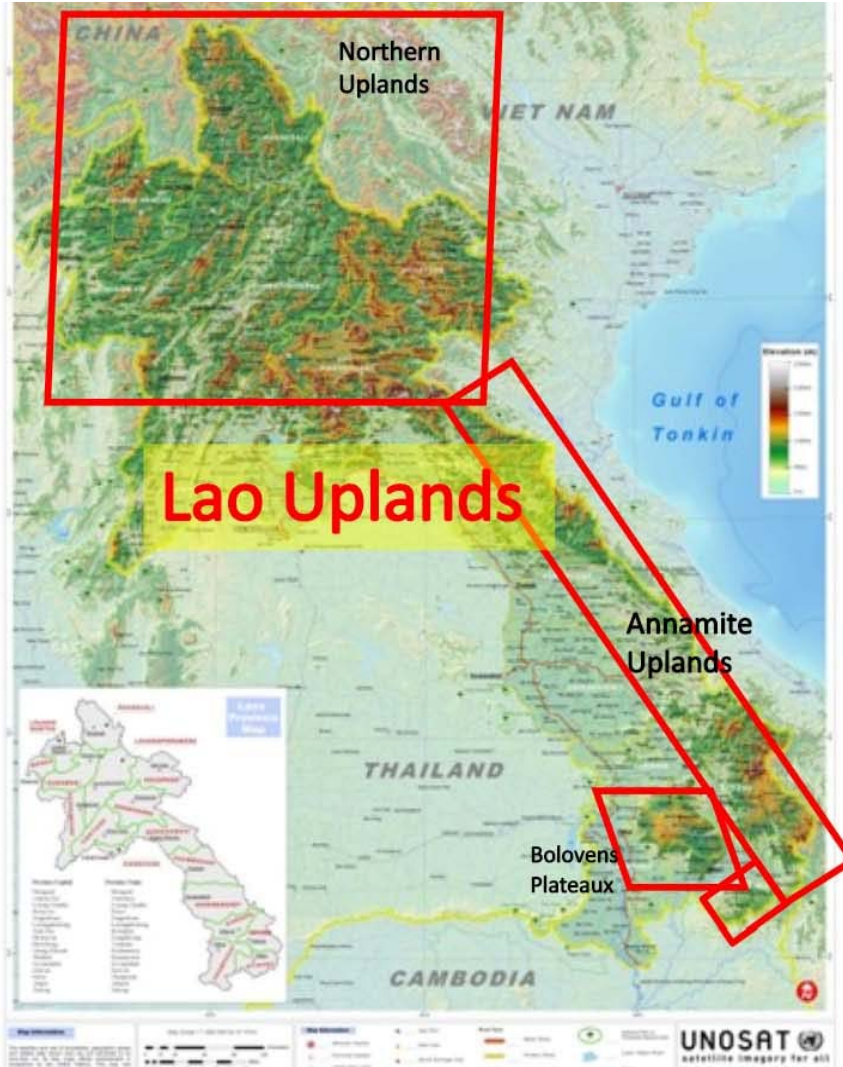
ການປັບປຸງ ກິນໄກ ການສົ່ງເສີມ ຂອງສະຖານ ບັນດ່າງໆ

- ສ້າງລະບຽບການ ແລະ ສົ່ງຈູງໃຈ
- ການນິເທດ ລະບົບການ ສົ່ງເສີມ ຄົນໃໝ່
- ຫັນເອົາລະບົບການ ຄົ້ນຄວ້າ ລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ

ແຜນງານ ເຂດເນີນສູງ ຂອງ ສປປ ລາວ

ຈຸດປະສົງ

1. ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແບບປະສົມປະສານ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ຖືວ່າເປັນຂັ້ນຕອນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ເຂດເນີນສູງ
2. ການຄຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ການຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຮັບປະກັນລາຍຮັບຂອງປະຊາຊົນ
 - ຮັບປະກັນ ໂດຍຜ່ານການຜະລິດອາຫານທີ່ພົ້ມຂຶ້ນ ແລະ ການເສີມສ້າງລາຍຮັບ ທີ່ຕິດພັນກັບຕະຫຼາດ
3. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ວຽກງານຫັນລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ເປົ້າໝາຍດັ່ງນີ້:
 - ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຂອງການບໍລິການພາກລັດ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ
 - ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກປະຊາຊົນ ຢູ່ເຂດເນີນສູງ
 - ເສີມຂະຫຍາຍ ທ່າແຮງດ້ານການພັດທະນາຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ
4. ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ: ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ການກະເສດຊີວະນານາພັນ

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການຄຸ້ມຄອງດິນ ແລະ ທັດສະນີຍະພາບ

- ວິທີການວາງແຜນນໍາໃຊ້ດິນ ຕ້ອງໃຫ້ກະທັດລັດ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງຂໍ້ຈໍາກັດດ້ານ ຊັບພະຍາກອນຂອງ ອົງການຄຸ້ມຄອງ.
- ການວາງແຜນນໍາໃຊ້ດິນ ຕ້ອງປະສົມປະສານກັບ ແຜນພັດທະນາບ້ານ ແລະ ແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເມືອງ.
- ການວາງແຜນນໍາໃຊ້ດິນ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນດິນລວມໝູ່ ແມ່ນທໍາແຮງໃນການ ເພີ່ມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແກ່ຊຸມຊົນຢູ່ເຂດເນີນສູງ ແລະ ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບ ສະໜູນຈາກນະໂຍບາຍໃໝ່ກ່ຽວກັບດິນ ແລະ ນິຕິກໍາທີ່ຕິດພັນ.
- ການຂຶ້ນທະບຽນ ທີ່ດິນສ່ວນບຸກຄົນຢ່າງເປັນລະບົບ ໃນເຂດຊົນນະບົດແມ່ນມີ ຄວາມສູ້ເປືອງຫຼາຍ ແລະ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີກ່ອນຈະສໍາເລັດ; ເຖິງຢ່າງນີ້ກໍຕາມ ທີ່ດິນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນນີ້ ໄດ້ກາຍເປັນຊັບສິນຄໍາປະກັນການກູ້ຢືມ ແລະ ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ການລົງທຶນໃສ່ດິນນັ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການວາງແຜນ

- ແຜນພັດທະນາບ້ານ ແລະ ກິດຈະກຳພັດທະນາບ້ານ ຕ້ອງປະສົມປະສານກັນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເມືອງດຳສັງ.
- ກ່ອນການສ້າງແຜນພັດທະນາບ້ານ, ຜູ້ລິເລີ່ມເອື້ອອຳນວຍແກ່ການສ້າງແຜນ ແລະ ພະນັກງານ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ນະໂຍບາຍ ຂະແໜງການ ທີ່ຕິດພັນ, ແຜນການ, ດຳລັດ ແລະ ຂໍສະເໜີ ລວມທັງແຜນການ ທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງຢູ່ ຂອງພາກເອກະຊົນນັ້ນ ໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ ໃນການວາງແຜນ ພັດທະນາກິດຈະກຳຕ່າງໆ.
- ວິທີການທີ່ດີກວ່າ ແມ່ນມີການແລກປ່ຽນ ແຜນພັດທະນາບ້ານ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຮ່ວມບົດບາດພັດທະນາດ້ວຍກັນ ເພື່ອ ຫຼີກລ້ຽງການຊ້ຳຊ້ອນ ໃນຄວາມ ພະຍາຍາມໃນການວາງແຜນ ແລະ ສ້າງຄວາມສັບສົນ ແລະ ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ມີ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.
- ແຜນພັດທະນາບ້ານ ຈະຕ້ອງກວມເອົາ ການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແບບຍືນຍົງ, ການຟື້ນຟູທີ່ດິນ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງທີ່ເປັນມິດ ກັບດິນຟ້າອາກາດ, ການກະສິກຳ ທີ່ມີຄຸນຄ່າດ້ານໂພຊະນາການ.

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ການຈັດຕັ້ງຂອງຊາວກະສິກອນ

- ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ຢູ່ບັນດາເມືອງຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເຂດເນີນສູງ, ໂດຍທົ່ວໄປ ເປັນ ການພັດທະນາອົງການ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນກ້າວໜ້າ, ປັດໃຈນີ້ ຄວນຖືກຮັບຮູ້ເຂົ້າໃນ ຂະບວນການສະໜອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ເງື່ອນໄຂດ້ານການປະເມີນ.
- ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ຕ້ອງການຝຶກອົບຮົມ/ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອໃນການ ການກຽມບົດສະເໜີ, ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະການເກັບມ້ຽນເອກະສານຕ່າງໆ.
- ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເປັນທຶນຂະໜາດນ້ອຍໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ການບັນຈຸ ເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການພັດທະນາກະສິກຳ ຂອງພາກເອກະຊົນ, ສາມາດເປັນ ຕົວກະຕຸ້ນ ແລະ ກະຕຸກຊຸກຍູ້ ຍົກລະດັບການຄຸ້ມຄອງ; ແຜນງານສະໜອງທຶນ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຍັງຊຸກຍູ້ການປ່ຽນແປງດ້ານພຶດຕິກຳອີກ (ຕົວຢ່າງ: ການຄຸ້ມຄອງດິນສ່ວນລວມ ເພື່ອລ້ຽງສັດປ່ອຍ ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ, ການ ຕະຫຼາດລວມໝູ່, ການລົງທຶນລວມໝູ່, ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນບັດ ເປັນຕົ້ນ)

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ເສດຖະກິດ ຊືນນະບົດ ທີ່ທຸກຍາກ

- ການສຶກສາ ຕ່ອງໂສ້ ການຕະຫຼາດ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ ໃນການວາງແຜນ ວຽກງານ ສິ່ງເສີມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ.
- ບໍ່ແມ່ນວ່າ ທຸກການສຶກສາ ຕ່ອງໂສ້ ການຕະຫຼາດ ແມ່ນໄດ້ຄຸນນະພາບສູງທັງໝົດ. ມັນຍັງມີ ຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງມີ ການສິ່ງເສີມການປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນ ແລະ ການວິໃຈ ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍກັນ ແລະ ວາງແຜນຕາມພຶດຕິກໍາຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ທີ່ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ປັບປຸງ ໂດຍອີງໃສ່ໂຄງການ ທີ່ຜ່ານມາ.
- ການສຶກສາ ຕ່ອງໂສ້ ການຕະຫຼາດ ສໍາລັບສິນຄ້າເຂດເນີນສູງຫຼາຍປະເພດ ເພື່ອຂ້າມແດນ ຕ້ອງໄດ້ສຶກສາລະອຽດ ມີຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ມູນຄ່າສູງ.
- ຫຼັກຖານທີ່ເປັນຜົນກະທົບ ຈາກການພັດທະນາການສຶກສາຕ່ອງໂສ້ການຕະຫຼາດ ແລະ ການ ການສິ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ ທີ່ເຫັນໄດ້ ປະກອບມີ:
 - ການປັບປຸງ ຊີວິດການເປັນຢູ່,
 - ການເຂົ້າເຖິງສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານໂພຊະນາການ ຢູ່ໃນເຂດ ບ້ານເປົ້າໝາຍ ຂອງແຜນງານ (ຜພນໜ).

ບົດຮຽນ ທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການສົ່ງເສີມ ແລະ ບໍລິການດ້ານກະສິກໍາ

- ແຜນງານ (ຜພນໜ) ໄດ້ສ້າງລະບົບ ການວາງແຜນການສົ່ງເສີມ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ໃຫ້ແກ່ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ເຊິ່ງສາມາດໄປນໍາໃຊ້ກັບເມືອງ ແລະ ແຂວງອື່ນໆ (ສະໜັບສະໜູນ ວຽກງານ ສາມສ້າງ).
- ແຜນງານ (ຜພນໜ) ໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ພະນັກງານ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ - ທີ່ບໍ່ແບບຄຽງຄູ່ກັນທີ່ມີລັກສະນະການບໍລິການຂອງທີ່ປຶກສາ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGOs).
- ຍ້ອນວ່າມີບຸກຄະລາກອນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ (TA) ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ເປົ້າໝາຍ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບສິດອໍານາດ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ປະສານສົມທົບ ກັບນັກລົງທຶນ ທຸລະກິດກະສິກໍາ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ບໍລິສັດ ດ້ານທຶນຮອນ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນ ຢູ່ບັນດາເມືອງເປົ້າໝາຍ.

ບົດຮຽນ ທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການສົ່ງເສີມ ແລະ ບໍລິການດ້ານກະສິກໍາ

- ຕ້ອງໃຫ້ມີເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອພັດທະນາ ຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ ທ້ອງຖິ່ນ.
- ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ TSC ສ່ວນຫຼາຍ ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ໃນການປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ: ມີພະນັກງານປະຈຳບໍ່ຫຼາຍ ແຕ່ວຽກລົ້ນມື, ມີງົບປະມານໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີ ເປັນປົກກະຕິເລີຍ.
- ຂະບວນການພັດທະນາ ຂອງແຜນງານ (ຜພນໜ), TSC ແມ່ນໄດ້ຊຸກຍູ້ການ ພັດທະນາ ຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄົ້ນພົບ ຮູບແບບ ການບໍລິການ ທີ່ ຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ມີລັກສະນະຍືນຍົງ.

ບົດຮຽນ ທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຖືເອົາ ແຜນງານເປັນພື້ນຖານ

- ແຜນງານ (ຜພນໝ) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ສາມາດນຳໃຊ້ ລະບົບການດຳເນີນງານຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ກັບ ພະນັກງານລັດ.
 - ວຽກງານຄຸ້ມຄອງການເງິນຂອງລັດຖະບານ: ການກວດສອບບັນຊີອິດສະຫຼະ ສະແດງເຖິງ ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້
 - ລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສາມາດນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍພະນັກງານ ຂັ້ນເມືອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມມາແລ້ວ.
- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໂດຍ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນ ກຸ້ມຄ່າ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ດ້ານການບໍລິຫານ; ສາມາດປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນແບບລວມສູນ.
- ແຜນງານ (ຜພນໝ) ເຫັນໄດ້ ຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ການເງິນ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.
- ປະກົດວ່າ ຄູ່ຮ່ວມທະນາຕ່າງໆ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຖືເອົາແຜນງານເປັນພື້ນຖານ ຢູ່ເຂດເນີນສູງ

ການເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ

ແຜນງານ ແລະ ຍຸດທະສາດ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການພັດທະນາເຂດເນີນສູງ ເພື່ອບັນລຸ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs)

- ຕ້ອງມີການປັບປຸງ ການປະສານງານ ທີ່ນອກເໜືອຈາກວຽກງານກະສິກໍາ - ປະກອບດ້ວຍ ການວາງແຜນຂອງບ້ານ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ໂພຊະນາການ, ແລະອື່ນໆ.
- ແຜນງານ (ຜພນໜ) ໄດ້ກະກຽມໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປຶກສາຫາລື ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ໄດ້ຮັບການ ອະນຸມັດຈາກ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.
- ລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ (DPs) ມີຂະບວນການປຶກສາຫາລື ທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນການຢູ່ ກ່ຽວກັບການລຶບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກ, ການຄ້າປະກັນ ດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ, ແລະ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ເຂດເນີນສູງ ໂດຍຜ່ານ ຂະບວນການຊອງ ກຸ່ມຂະແໜງການ ກະສິກໍາ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ (SWG-ARD)

ການເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ

ແຜນງານ ແລະ ຍຸດທະສາດ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການພັດທະນາເຂດເນີນສູງ ເພື່ອບັນລຸ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs)

- ຕ້ອງການການນຳພາທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການຊີ້ນຳຢ່າງຊັດເຈນ, ແລະ ການປຶກສາຫາລື ກັບຜູ້ນຳອາວຸໂສຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
- ກິດຈະກຳການພັດທະນາເຂດເນີນສູງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະສານສົມທົບໂດຍ ລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນ.
- ຄວາມຈຳເປັນທີ່ມີ ຫ້ອງການປະສານງານ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ສຳລັບວຽກ ງານເຂດເນີນສູງ ຢູ່ໃນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອເປັນຈຸດປະສານ ງານລວມສູນ ຂອງກິດຈະກຳດ້ານການພັດທະນາເຂດເນີນສູງ
- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງແຜນງານ (ຜພນໜ) ຕ້ອງມີກົນໄກ ການ ປະສານງານ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

ຂອບໃຈທີ່ ທ່ານໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ

